

מקור המאמר בזוהר פרשת אחרי דף ע"א-ב
חומר איסור טומאת נדה

תְּאַנָּא, מֵאִי רֶכֶתְּבָב, (בראשית ג) וְאַיְבָה אֲשִׁית בִּינֶךָ
וּבֵין הָאָשָׁה, אַרְבָּעָה וּשְׁעָרִים זִינִי
מִסְּאֹבֶתָא אֲטִיל חֹוִיא בְּנוֹקְבָא, כִּד אַתְּחָבָר עַפְתָּה,
כְּחַוְשָׁבָן וְאַיְבָה, וּשְׁעָרִין וְאַרְבָּע זִינִין (ס"א דינין)
מִתְּעָרִין לְעִילָּא, וּשְׁעָרִין וְאַרְבָּע לְתָתָא. וּשְׁעָרָא
רְבָא, וְטוֹפְרִין סְגִיאָו, וְכִידָן דִינִין מִתְּעָרִין בְּכָלָא.
וְתְּאַנָּא כִּד בְּעַת אַתְּחָא לְאַתְּדָבָא, בְּעֵיא לְסְפָרָא
הַהְוָא שְׁעָרָא דְרַבִּי בְּיוֹמָא דָאִיהִי מִסְּאָבָא,
וְלְסְפָרָא טְוֹפְרָהָא, וְכָל הַהְוָא זֹהָמָא דֵי בְּהָזָן.

דְתְּאַנָּא בְּרוּזִי דְמִסְּאֹבֶתָא, זֹהָמָא דְטוֹפְרִין,
וְתַעַר זֹהָמָא אַחֲרָא, וּבְגִינִי כֵּה, בְּעֵין
גִּנִּיאָ, וּמְאָן דְאַעֲבָר לוֹן לְגִמְרִי, כְּאֵלֹא אַתְּעַר
חַסְד בְּעַלְמָא. דְתַנִּיא לֹא לְבָעֵי לֵיה לְאַנִּיש
לְמִיחָב דְוּכְרָנָא לְזִינִין בִּישָׁין. דְתַגְנִין אַלְפָ וְאַרְבָּע
מֵאָה וְחַמֵּשׁ זִינִין בִּישָׁין, מִתְּאַחֲרָן בְּהַהְוָא
זֹהָמָא, דְאֲטִיל חֹוִיא תְּקִיפָא, וְכָלָהו מִתְּעָרִין
בְּהַהְוָא זֹהָמָא דְטוֹפְרִין.

באותה הזמנה שהטיל הנחש החזק, וכלם מתוערים באותה
זמנה הצפרנים.

למדנו, מה שכתוב (בראשית ג)
וְאַיְבָה אֲשִׁית בִּינֶךָ וּבֵין
הָאָשָׁה, אַרְבָּעָה וּשְׁעָרִים מִינִי
טָמֵא הַטִּיל הנחש בְּנוֹקָבָה
כַּשְּׁתַחַבָּר עַמָּה, כְּחַשְׁבָּוּ
וְאַיְבָה, וּשְׁעָרִים וְאַרְבָּעָה
מִינִים (דינים) מִתְּעוּרָרִים
לְמַעַלָּה, וּשְׁעָרִים וְאַרְבָּעָה
לְמַטָּה. וּשְׁעָר גָּדוֹל וְצְפָרְנִים
גִּדְולֹת, וְאוֹז מִתְּעוּרָרִים
הַדִּינִים בְּכָל. ולמדנו,
כְּשַׁרְוֹצָה אָשָׁה לְהַטָּהָר,
צָרִיכָה לְסֶפֶר אָתוֹ שְׁעָר
שָׁגָדֵל בַּיּוֹם שֶׁהָיָה טָמֵא,
וְלְסֶפֶר אֶת צְפָרְנִית, וְכָל
אָתוֹה זֹהָמָה שְׁבָחָן.

שלמדנו בסודות הטמא,
שׂוֹהָמָת הצפראנים מעוררת
זהמה אחרת, ומשום כה
צריכים גניזה, וממי שמעברים
לגמרי, כאלו העיר חסֵד
בעולם. שלמדנו, אין צריך
אדם לחתך זכר למיניהם רעים.
שׂוֹנִינו, אַלְפָ וְאַרְבָּע מִאות
וחמשה מינים רעים נאחזים באותה
זמנה הצפראנים.

וְאַפְלוֹ מֵי שְׁרוֹצָה, יַעֲשֶׂה
בָּהֶם כְּשָׁפִים לְבָנִי אָדָם,
מִשׁוּם אֹתָם שְׁתְּלוּוּם בָּהֶם.
וְמֵי שְׁמַעְבִּירָם, כְּאַלְוֹ הַרְבָּה
חַסְד בְּעוֹלָם, וְדִינִים רְعִים לֹא
נִמְצָאים, וְתַעֲבֵר אֹתָה זְהָמָה
וְצְפְרִנְהָ שְׁרִשְׁוּמוֹת בָּה.
שְׁלֵמָנוּ, מֵי שְׁדוֹרָך בְּרֶגֶלּוֹ
אוֹ בְּנֶעֱלָוֹ עַלְיהָן, יִכְלֶל
לְהַנְזָק. וּמֵה בְּשִׁירֵי הַשִּׁירִים
שֶׁל הַזָּהָמָה שְׁלֵמָעָלה כֹּה -
אָשָׁה שְׁמַקְבָּלָת וּמִתְחַבְּרָת
עִם הַנְּחַשׁ וְהַטִּיל בָּה זְהָמָה
עַל אַחַת כְּמָה וּכְמָה. אָוי
לְעוֹלָם שְׁמַקְבָּל מִמְּנָה אֹתָה
זְהָמָה. מִשׁוּם כֵּה, וְאַל אָשָׁה
בְּנֶדֶת טָמָאתָה לֹא תִּקְרַב.

אמֶר רַבִי שְׁמֻעָן, אָמֶר קָרְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַבִּיאוּ
עַלְיִ כְּפֹרָה בְּרָאֵשׁ חֶדֶשׁ. עַלְיִ וְדָאי, בְּגִין
הִתְעַבֵּר הַהְוֵא חִוִּיא, וַיִּתְבְּסֵם מִן דְּבָרָיו. עַלְיִ
בְּמַה דְּכַתִּיב, (ישנִיה ו) שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִפְּעָל לוֹ. וַיַּעַל
דָּא כְּתִיב בְּקָרְתָּה, (בְּמַדְבָּר ט) הַגּוּדִים עַל יְיָ,
דְּבָגִינִיהָן אַתְעַר מִן דְּאַתְעַר דְּאַתִּי מִסְטְּרִיהָן.
אָוֹפֵ הַכָּא הַבִּיאוּ עַלְיִ כְּפֹרָה, עַלְיִ מִמְּשָׁ. בְּגִין
הִתְבְּסֵם וַיִּתְעַבֵּר וְלֹא אַשְׁתַּבְּחַ חִוִּיא בְּאַתָּר
הַשְּׁאָרִי. וְכֹל כֵּה לְפָה. עַל שְׁמַעְטָתִי אֶת הַיְרָחַ
וַיִּשְׁלַׁטָּא בָּהּ מִן דָּא אַצְטְּרִיךְ. וְבִגִּין כֵּה כְּתִיב וְאַל
אָשָׁה בְּנֶדֶת טָמָאתָה לֹא תִּקְרַב.

הַנְּחַשׁ בָּمָקוּם שְׁשֹׁרָה. וְכֹל כֵּה לְמָה? עַל שְׁמַעְטָתִי אֶת הַיְרָחַ
וּמִשׁוּם כֵּה כְּתִיב, וְאַל אָשָׁה בְּנֶדֶת טָמָאתָה לֹא תִּקְרַב.

וְאַפְילּוֹ מִן דְּבָרָיו, יַעֲבִיד בָּהוּ חַרְשֵׁין לְבָנִי נְשָׁא,
מִשׁוּם אַיִלָּן דְּתַלְיָן בָּהוּ, וּמִן דְּאַעֲבָר (ע"
ע"ט ע"ב) לֹזֶן, כְּאַלְוֹ אַסְגֵּי חַסְד בְּעַלְמָא, וְדִינִין בִּישָׁין
לֹא מִשְׁתְּבִחֵין. וַיַּעֲבֵר הַהְוֵא זְהָמָא וּטוֹפְרָהָא
דְּרָשִׁים בְּיהָ. הַתְּנִיא, מִן דְּדָרִיךְ בְּרֶגֶלִיהָ, אוֹ
בְּמִסְאָנִיהָ עַלְיָהוּ, יִכְלֶל לְאַתְזָקָא. וּמֵה בְּהָאֵי שִׁירֵי
דְּשִׁירֵי זְהָמָא דְּלָעִילָא כֵּה, אַתְתָּא דְּמַקְבָּלָא
וְאַתְחַבְּרָת בְּחוֹזָא, וְאַטִּיל בָּה זְהָמָא, עַל אַחַת
פְּמָה וּבְמָה. וּוֹי לְעַלְמָא דְּמַקְבָּלָא מִינָה מִהְהָוָא
זְהָמָא, בְּגִינִי כֵּה וְאַל אָשָׁה בְּנֶדֶת טָמָאתָה לֹא
תִּקְרַב.

זְכָה דָּרָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׂאָרִי בְּגִוִּיה. זְכָה עֲרֵבִיה בֵּין עַלְמָיו וַתְּפָאִין. **עַלְמָיה כְּתִיב,** (קהלת^๑) אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְכֶּה בֶּן חֹרִין. מַהוּ בֶּן חֹרִין. דָזְקִיף רִישָׁא לְגַלְאָה, וְלִפְרְשָׁא מְלִין וְלֹא דְחִיל. כְּהָא רְאֵיתָו בֶּן חֹרִין, וַיַּיְמָא מָאִי דְבָעֵיא וְלֹא דְחִיל. מַהוּ מְלִיכָה. דָא הָוָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מָאֵירָה דָאוּרִיתָא, מָאֵירָה דְחַכְמָתָא. דְכָד הָוָה רַבִּי אָבָא וְחַבְרִיא, חַמְאָן לַרְבִּי שְׁמֻעוֹן, הָוָו רְהַטִּי אַבְתָּרִיה, וְאָמָרִי, (הושע^๒) אַחֲרִי יְיָ יְלַכּוּ כָּאָרִיה יִשְׁאָג.

אֲשֶׁרִי הַדָּור שָׁרֵבִי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׁרוֹי בְּתוּכוֹ. אֲשֶׁרִי גּוֹרְלוֹ בֵּין עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים. עַלְיוֹן כְּתֻובָה (קהלת^๓) אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְכֶּה בֶּן חֹרִים. מַהוּ בֶּן חֹרִים? שְׁזָקִיף רָאשָׁה לְגַלְוָת וְלִפְרָשָׁה דְבָרִים וְאֵינוֹ פּוֹחֵד. כֵּזה שָׁהָוָא בֶּן חֹרִין, וַיֹּאמֶר מַה שָׁהָוָא רֹצֶחֶת וְלֹא פּוֹחֵד. מַיְזָה מְלִיכָה? זֶה הָוָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי, בַּעַל הַתּוֹרָה, בַּעַל הַחֲכָמָה. שְׁפֵשָׁהָה רַבִּי אָבָא וְחַבְרִים רֹאִים אֶת רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הַיְיָ רְצִים אַחֲרִיו וְאָמָרִים: (הושע^๔) אַחֲרִי הָיָה יְלַכּוּ כָּאָרִיה יִשְׁאָג.

ספר אור הזהר (עמוד 243)

מב) אֲפָלוּ בְּעַת עַצְלָות וּכְבוֹדוֹת יְתַגֵּבְרָה בְּלִימֹוד הַזָּהָר

עקר גָדוֹל לְהַתְגִּבָּר מִאֵר בְּכָח לְלִימֹד דִיקָא בְּעַת הַזָּהָר שָׁאַיָנוּ מַרְגִּישׁ בְּעַצְמוֹ שְׁוֹם חַשְׁק לְלִימֹד רַק הַחֲמָר מִקְרָרוֹ בְּעַצְלָות וּבְכְבוֹדוֹת וּכְיוֹן, אֲפָלוּ שְׁמָחוֹ וְלֹבֶן אַטוּמִים וְלֹא יָכֹל לְכֹונַן בְּלָל מֵה שְׁלֹמָד, אֲפָלוּ פִי בָנָן יְתַגֵּבְרָה בְּכָח לְוֹמֵר אוֹ בְפִיו אֶת דִבְרֵי הַגְּמָרָה מִשְׁנִינָות מִרְדְּשׁ וְזָהָר. (מנחת עַנִּין' אות כ"ה)

מן) חָק וְלֹא יַעֲבֵר לְלִימֹוד הַזָּהָר מִסְפָּר הַשְׁבָּעָה

בַּיּוֹם שְׁבָת קָדְשׁ יְהָה לְכָם שְׁעִיר קְבּוּעַ לְלִימֹד בְּזָהָר הַקְּרוֹשׁ מִסְפָּר הַשְׁבָּעָה, וְזֶה יְהָה לְכָם חָק וְלֹא יַעֲבֵר. (הכנה דָרְבָה מַבָּעַל עֲרוֹבָת הַפְּשָׁם צְעהָלִים)

מד) לְמֹוד הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ אֲפָלוּ בְּלִי הַבְּנָה חָשָׁב לְפָנֵי הַשֵּׁם – גָּדָר גָדוֹל לְאָדָם שְׁלָא יַעֲבֵר

מִלְקָרָא הַפְּרָשָׁה מִסְפָּר הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ מִדִּין שְׁבָּעָה בְּשָׁבָעָה

לְמֹוד סִפְר הַזָּהָר נְשָׁבֵב מִאֵר לְטָהָר וּלְקָדְשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְאֲפָלוּ אֵי לֹא יְדֻעַ מַאֲכָמָר וְשׂוֹנָה בָו שְׁנִיאוֹת הַרְבָּה, הָוָא חָשָׁב לְפָנֵי הַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בְּרַכְתִּיב (שיר השירים א, ד) וּדְגָלוֹן עַלְיָהָה, פָרָשָׁו רְבּוֹתִינוּ וּכְרוֹנִים לְבָרְכָה (שיר השירים רְבָה פרק ב') פָסּוֹק הַכְּיָאָנוּ: וְדָלְגוֹן עַלְיָהָה. הָא לְמָה הַדָּבָר דָוְמָה? לְתַנְיָוק קָטָן שָׁאַיָנוּ יְדֻעַ דָבָר וּמְדָבָר חַצִין שֶׁל תְּבֹות בְּלָעָנִי שְׁפָה וְאַבְיוֹ וְאַמְוֹן יְצַחְקוּ לוּ יְשָׁמָחוּ לְקוֹלוֹן, כְּדֵי יוֹשֵׁב בְּשָׁמִים יְשַׁחַק וּוַיְשַׁמַּח בְּשָׁהָאִישׁ הַיְשָׁרָאֵל יְשַׁלְּחָה תְּבָה בְּתּוֹרָה וְרוֹצָח לְלִימֹד, אֲךָ אֵין דְעַתוֹ מִשְׁנַת אֵין לוּ מֵשִׁילְמָנוּ וּלְמִיד בְּמַה שְׁיוֹדָע, בְּנוֹדָאי עַוְשָׁה נְחָת רָוח לְיוֹצָרָו וּבָא בְּשָׁבָרו.

הַגָּהָה בַּיְמָנוֹן אֵין מָקוֹם פָטָר לְמַי שָׁאַיָנוּ יְדֻעַ לְלִימֹד אֵין טָעָנָה וּזְפוֹרָתָו לְיּוֹם הַדָּינִי, בַּיְכֹל הָוָא לְלִימֹד כְּמוֹ שְׁיוֹדָע. וְנַהֲיָ שְׁבָלְמֹוד הַמִּשְׁנִינָות וְהַעֲשָׂרִים וְאַרְבָּע (פָנ"ד) יְשַׁדּוּת שְׁצָרִיךְ לְהַבִּין לְפָחוֹת מָה הַעֲנִין שְׁלֹמָד, אֲבָל בְּלִימֹוד תְּהִלָּים וְזָהָר הַקָּדוֹשׁ אֲפָלוּ בְּאֵין מְבִין בְּלָל חָשָׁב וּמְקַבֵּל וּמְרַחֶה לְפָנֵי הַשֵּׁם. וּמֵשִׁילְמָעָד סִפְר וּמִבְנֵי דִבְרֵי הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ הַפְּשָׁוטִים יְמִצָּא בּוּ טָוב טָעַם וּדְבָרִים מִתְוֹקִים מִדְבָּשׁ וּמוֹסְרִי.

הַשְּׁכָל שְׁמוֹשִׁים לְבַב הָאָדָם לְאַבִּי שְׁבָשִׁים.